

Жінки штата Огайо звертаються до жінок будь-якого віку піднятися з ними для захисту світу.

Шарон Мехді написала чудове оповідання для своєї п'ятирічної внучки “Велике збрання бабусь”. Це оповідання додало натхнення і нам. Ось воно:

“Один хлопчик працював у кафе. Він допомагав прибирати брудний посуд. Через вікно кафе, в якому він працював, було видно парк. Одного разу він подивився у вікно і побачив двох бабусь. Він глянув у вікно пізніше і знову побачив їх. Вони мовчки стояли в парку цілий день. На них була найкраща одежа, яку вони одягали тільки у неділю. Вони стояли і дивились на міський муніципальний будинок. Хлопчик запитав у офіціантів, чому ці бабусі там стоять. Ніхто не міг йому нічого відповісти. У цей час в кафе була п'ятирічна дівчинка. Вона почула запитання і сказала: “Одна з них – моя бабуся, і я знаю, що вони там роблять. Вони стоять там, щоб врятувати світ”. Чоловіки, що сиділи у кафе, підсміювались над ними та жартували. Коли хлопчика відпустили додому, він підійшов до бабусь та запитав, що вони тут роблять. У відповідь він почув: “Ми рятуємо світ”.

Того ж дня за вечерею хлопчик розповів про цю подію своїм батькам. Він та його батько також почали жартувати над бабусями, у той час як його матуся нічого не говорила. Після вечері вона подзвонила своїм подругам та розповіла їм все.

Наступного ранку, прибираючи посуд у кафе, хлопчик виглянув у вікно та побачив тих самих бабусь. Але тепер разом з ними була й його матуся, її подруги, а також жінки, які були у кафе минулого дня. Вони мовчки стояли, дивлячись на міський муніципальний будинок. Як і раніше, чоловіки почали надсміхатися над ними та жартувати: “Неможливо врятувати світ, стоячи в парку. Це справа армії. Їм потрібно було взяти з собою хоча б які-небудь лозунги чи плакати. Вони дарма там стоять”.

Наступного дня до них приєдналися не тільки жінки, котрі були у той день в кафе, але й їх подруги. Потім в парк прийшов кореспондент місцевої газети. У статті, що він написав про жінок, було багато жартів та іронії.

Наступного дня після виходу статті сотні жінок приєдналися до тих, хто стояв в парку. Мер міста віддав наказ начальнику поліції розігнати жінок, тому що він вважав все це безглуздя. Начальник поліції наказав жінкам розійтися, тому що вони не мали дозволу на демонстрацію, на що одна з жінок відповіла: “Для того, щоб стояти в парку перехожим дозвіл не потрібен. Ми не промовляємо речей і не проводимо демонстрацію. Навіщо нам дозвіл?” Начальник поліції подумав, погодився з жінками та пішов.

Історія закінчилася тим, що в парку зібралось 2223 жінки. Серед них була дружина мера, дружина начальника поліції, та одна п'ятирічна дівчинка. Вони всі прийшли в парк, щоб врятувати світ”.

Ми звертаємося до вас з закликом приєднатися до нас та провести п'ять хвилин мовчання. Ця акція пройде 13-ого травня 2007-ого року о першій годині за місцевим часом у міському парку, шкільному дворі або в іншому місці, яке зручне для вас. Приєднайтесь до нас у знак підтримки заяви, що подається нижче. Ми також просимо вас привести чоловіків, котрі відгукнуться на цей заклик. Принесіть з собою дзвіночки, щоб їх дзвоном сповістити про початок та закінчення п'ятихвилинного мовчання. Під час мовчання подумайте, будь ласка, як кожен з нас окремо та всі загалом ми зможемо підтримати світ. Не обов'язково стояти, ви можете сидіти, головне – будьте з нами. Можливо, ця акція допоможе вам та вашим близьким замислитися про світ.

Заклик:

Ми виступаємо у підтримку дітей та внуків усього світу сьогодення та наступних поколінь. Ми хочемо, щоб наші діти могли пити чисту воду та дихати чистим повітрям, щоб вони не голодували. Ми виступаємо за те, щоб їм була доступна освіта, та щоб світ для них був затишним та люблячим домом. Ми боремося за світ, у якому діти відчували б себе безпечними дома, в школі, на вулиці. Про такий світ ми мріємо, за такий світ ми боремося!